

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΣΤ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2201	Τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων Κυριακὴ 30 Ἰουνίου 2019 πρῶτῃ	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	---	---

Ἀνάγκη παρηγορίας

«Ἰδὼν ὁ Παῦλος τοὺς ἀδελφούς εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ ἔλαβε θάρσος» (Πράξ. 28,15)

Νὰ πῶ, ἀγαπητοί μου, τί αισθάνομαι τὴν ὥρα αὐτῇ; **Αἰσθάνομαι κάτι ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ αἰσθανόταν ὁ ἀπόστολος Παῦλος**, ὁ ὁποῖος ἐορτάζει σήμερα μαζί με τοὺς ἄλλους ἁγίους Ἀποστόλους. Προλαμβάνω τὴν παρεξήγησι·

–Μὰ τολμᾶς, θὰ πῆτε, νὰ συγκρίνης τὸν ἐαυτό σου με τὸν Παῦλο, ποὺ ὅπως λέει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος **εἶνε ἀσύγκριτος**;

Ἦν ὀχι βέβαια. Τί εἶμαι ἐγώ, τί εἶμαστε ὅλοι ἐμεῖς! ἐρπετὰ μπροστὰ στὸν ἀετό· νὰ μᾶς στύψης ὅλους, δὲν κάνεις οὔτε τὸ νυχάκι τοῦ Παύλου. Ἐν τούτοις ὁ ἴδιος μᾶς λέει· «*Μιμηταί μου γίνεσθε καθὼς καὶ γὼ Χριστοῦ*» (Α' Κορ. 11,1). Εἶμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ τὸν μιμηθοῦμε· **εἶνε τὸ πρότυπο** γιὰ κάθε ποιμένα· εἶνε τὸ πρότυπο ἀκόμα καὶ γιὰ τὸν πιὸ ἀμαρτωλό. Γιατί καὶ ὁ Παῦλος ἦταν ἀμαρτωλός, βλάσφημος καὶ διώκτης τοῦ Χριστοῦ, ὅπως ξέρουμε, καὶ γι' αὐτὸ εἶπε «*Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ*» (Α' Τιμ. 1,15).

Ἡ ζωὴ τοῦ Παύλου, με τὶς πτώσεις καὶ τ' ἀμαρτήματά του ἀλλὰ καὶ με τὶς νίκες καὶ τοὺς θριάμβους του, εἶνε μία μεγάλη παρηγορία γιὰ κάθε Χριστιανό. Κάποιοι ζητοῦν θαύματα, ἀλλὰ καὶ μόνο ὁ Παῦλος εἶνε **ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα θαύματα τῆς πίστεώς μας**.

Θέλετε νὰ δῆτε τὸν Παῦλο; Ἀνοίξτε **τὸ βιβλίο Πράξεις τῶν ἀποστόλων**, βιβλίο ἱστορικὸ τὸ ὁποῖο, ἐν ἀντιθέσει με τὰ ἄλλα, ποὺ εἶνε ἱστορίες ἐρίδων, πολέμων, ὕλης, σαρκός, αἵματος, ἱστορία τοῦ Ἀδάμ, τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου, αὐτὸ εἶνε ἡ ἱστορία τοῦ Πνεύματος, ἱστορία τοῦ νέου Ἀδάμ. Δὲν φάλλει μιὰ ἔριδα, σὰν ἐκείνην τοῦ Ἀχιλλέως στὴν ἀρχὴ τῆς Ἰλιάδος τοῦ Ὀμήρου. Ἐδῶ ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ψάλλει τὸ ἔργο τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ· πῶς ἓνας διώκτης ἐγίνε κορυφαῖος ἀπόστολος, πῶς ἓνα σκοτάδι ἐγίνε φῶς, πῶς ἄνθρωποι ποὺ ζοῦσαν σὰν τετράποδα ἐγίναν ἄγγελοι.

Ψάλε μας, Λουκᾶ, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Παύλου

– γιὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν Πράξεων ὁμιλεῖ γι' αὐτόν. Μακάρι νὰ μπορούσαμε νὰ προβάλουμε **τὴ ζωὴ του** σὲ μιὰ ταινία με τίτλο «Ὁ Παῦλος». Ἄπ' ὅλη τὴ ζωὴ τοῦ Παύλου θὰ σᾶς παρουσιάσω τώρα μόνο **ἓνα στιγμιότυπο**.

* * *

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀγαπητοί μου, καταδιώκεται ἀπὸ τοὺς συμπατριῶτες του Ἰουδαίους καὶ τέλος **συλλαμβάνεται στὰ Ἱεροσόλυμα**. Παρὰ λίγο θὰ τὸν εἶχαν θανατώσει ἐπὶ τόπου. Σώθηκε με δραστικὴ ἐπέμβασι τοῦ φρουράρχου, μεταφέρθηκε ἀπὸ ἐκεῖ με ἰσχυρὴ συνοδία ἰππέων καὶ πεζῶν στὴν Καισάρεια καὶ παραδόθηκε στὸ ῥωμαϊκὸ στρατόπεδο (βλ. Πράξ. κεφ. 23ο). Κ' ἐπειδὴ ἔβλεπε τοὺς σκοποὺς τῶν Ἰουδαίων θεώρησε τὸν ἐαυτό του ἀσφαλέστερο ἂν βρίσκεται στὰ χέρια τῶν Ῥωμαίων, καὶ τότε εἶπε· «*Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι*» (ἔ.ἀ. 25,11), **ζητῶ νὰ δικαστῶ μπροστὰ στὸν αὐτοκράτορα**. Αὐτὸ ἦταν δικαίωμα κάθε Ῥωμαίου πολίτου.

Ἄλλὰ γιὰ νὰ πάη κανεὶς τότε ἀπὸ τὴν Ἀσία στὴ Ῥώμη ὑπῆρχαν δύο δρόμοι· ὁ χερσαῖος, ποὺ διέσχιζε τὴν Ἑλλάδα κι ἀπὸ τὴν Καβάλα ἔφθανε στὸ Δυρράχιο (ἡ περίφημη Ἑγνατία ὁδός), καὶ ὁ θαλάσσιος, ποὺ διὰ τοῦ Κρητικοῦ πελάγους καὶ τῆς Μεσογείου ἔφθανε στὴν Ἰταλία. Ἡ Ῥωμαϊκὴ ἐξουσία προτίμησε τὸν θαλάσσιο καὶ ξεκίνησαν **τὸ ταξίδι**. Ὁ Παῦλος εἶδε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὶς ἀκτὲς τῆς Κύπρου. Ἐφθασαν στὰ Μύρα, ὅπου ἄλλαξαν πλοῖο, κατόπιν στὴν Κνίδο, καὶ μετὰ λόγῳ καιροῦ κατέβηκαν νοτιώτερα καὶ ἐπλεαν κάτω ἀπὸ τὴν Κρήτη μέχρι τὸ σημεῖο ποὺ λεγόταν Καλοὶ λιμένες. Ὁ Παῦλος εἶχε τὴ γνώμη νὰ μείνουν ἐκεῖ, ἀλλ' αὐτοὶ σήκωσαν ἄγκυρα καὶ βγήκαν στὸ πέλαγος. Τότε ὅμως φύσηξε τυφωνικὸς ἄνεμος, ὁ λεγόμενος Εὐροκλύδων, κ' ἔπεσαν σὲ μεγάλη τρικυμία. Ἐπὶ 14 ἡμέρες οὔτε ἥλιο οὔτε ἄστρα ἔβλεπαν· πάλευαν με τὰ κύματα καὶ τὸ πλοῖο ἀχρηστεύθηκε. Παρὰ τὸ **ναυάγιο**, τελι-

κά σώθηκαν. Πώς; Ἀνάμεσά τους ἦταν ἕνας Παῦλος! (πολλές φορές ταξιδιώτες σώζονται γιατί μαζί τους ταξιδεύει και κάποιος ἅγιος ἄνθρωπος· δὲν ἐπεκτείνομαι ἐδῶ ἐπ’ αὐτοῦ).

Οἱ ναυαγοὶ βγήκαν ὅλοι γεροὶ **στο νησί Με-λίτη**, στὴ Μάλτα δηλαδή, ὅπου τὸ πλοῖο ἐξώκειλε (βλ. Πράξ, 28,1). Οἱ κάτοικοι, μολονότι ἀπολίτιστοι, τοὺς φιλοξένησαν. Ὁ Παῦλος δὲν παρέλειψε κ’ ἐκεῖ τὸ εὐεργετικό του ἔργο. Θεράπευσε καὶ δίδαξε. Τὸ ναυάγιό του ἔγινε σωτηρία γιὰ τὸ νησί· οἱ κάτοικοι τῆς Μάλτας πίστεψαν στὸ Χριστό, καὶ τιμοῦν κάθε χρόνο τὴν 10η Φεβρουαρίου, ἡμέρα τοῦ ναυαγίου.

Μετὰ ἀπὸ τρεῖς μῆνες, τὴν ἄνοιξη μὲ τὰ χελιδόνια, οἱ ναυαγοὶ ἔφυγαν μὲ ἄλλο πλοῖο καὶ ἔφτασαν στὶς Συκακοῦσες. Πέρασαν τὰ στενὰ τῆς Μεσσηνίας, τὸν δίαυλο - πορθμὸ πού χωρίζει τὴ Σικελία ἀπὸ τὴν Ἰταλικὴ χερσόνησο (ἐκεῖ πού ἡ ἀρχαία μυθολογία τοποθετοῦσε τὶς Συμπληγάδες Πέτρες καὶ τὰ δύο θηρία Σκύλλα καὶ Χάρυβδι), ἔφθασαν στὸ Ῥήγιο κι ἀπὸ ἐκεῖ στοὺς Ποτιόλους, ἐπίκειο τῆς πρωτεύουσας τοῦ τότε κόσμου. Ἐκεῖ ὁ Παῦλος βρῆκε Χριστιανούς καὶ παρηγορήθηκε. Μετὰ ἀπὸ μία ἐβδομάδα, προχώρησε **πρὸς τὴ Ῥώμη** διὰ τῆς Ἀππίας ὁδοῦ. Ἡ ὁδὸς αὐτὴ ἦταν στρωμένη μὲ τετραγωνικοὺς λίθους, γιὰ νὰ περνοῦν οἱ ἄμαξες, καὶ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ὑπῆρχαν χάνια, ξενοδοχεῖα. Σὲ κάποιο σημεῖο ὑπῆρχε τελωνεῖο, ὁ φόρος τοῦ Ἀππίου· ἐκεῖ τοῦ ἔκαναν ἔλεγχο, δὲν βρῆκαν τίποτε νὰ τὸν φορολογήσουν καὶ τὸν ἄφησαν νὰ περάσει. Πρὶν ἀπὸ τὴ Ῥώμη ἦταν ἡ τοποθεσία **Τρεῖς Ταβέρνες**, δηλαδή χάνια. Ἐκεῖ συνέβη τὸ στιγμιότυπο.

Ἐφτασε στοὺς Χριστιανούς τῆς Ῥώμης ἡ εἰδησιὸς ὅτι ἔρχεται ὁ Παῦλος! Ξεκίνησαν λοιπὸν μὲ τὰ πόδια, βγήκαν σὲ ἀρκετὴ ἀπόστασι ἐξω ἀπὸ τὴν πόλι καὶ τὸν προϋπάντησαν στὶς Τρεῖς Ταβέρνες. **Ποῦ τὸν ἔξεραν;** (ἀφοῦ ὁ Παῦλος δὲν εἶχε ἐπισκεφθῆ ὡς τότε ἄλλη φορὰ τὴ Ῥώμη).

Ἦταν γνωστὸς ἀπὸ τὴν **Ἐπιστολὴ πρὸς Ῥωμαίους**, πού εἶχε στείλει. Εἶνε μία ἀπὸ τὶς 14 ἐπιστολές του, κατ’ ἐμὲ ἡ σπουδαιότερη, πού μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς τὸ «εὐαγγέλιο τοῦ Παύλου». Ἀποτελεῖται ἀπὸ 16 κεφάλαια. Ἐκεῖ μέσα βλέπεις τὶς θεμελιώδεις ἀλήθειες τοῦ εὐαγγελίου, πού εἶνε δόγμα (κεφ. 1ο-12ο) καὶ ἠθική (κεφ. 13ο - 16ο). Μερικοὶ στὴν ἐποχὴ μας ζητοῦν νὰ χωρίσουν αὐτὰ τὰ δύο· ἀλλὰ ὅπως στὸν ἀργαλειὸ τὸ στημόνι δὲν χωρίζεται ἀπὸ τὸ ὑφάδι ἀλλὰ καὶ τὰ δυὸ μαζί κάνουν τὸ ὕφανση, ἔτσι καὶ στὸν Χριστιανισμὸ δόγμα καὶ ἠθική, πίστι καὶ ἔργα, κάνουν τὴν ἀραχνούφαντη στολὴ τῆς Ὁρθοδοξίας. «*Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐ-*

βαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδώσασθε» (Γαλ. 3,27· βλ. & Ῥωμ. 13,14). Χωρὶς αὐτὴν θὰ εἶσαι γυμνὸς καὶ ὁ Κύριος θὰ σοῦ πῆ· «*Ἐταῖρε, πὼς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἐνδύμα γάμου;*» (Ματθ. 22,12). Χριστιανισμὸς ἴσον «*πίστις δι’ ἀγάπης ἐνεργουμένη*» (Γαλ. 5,6).

Κάποιοι θέλησαν σὲ καταστατικούς νόμους νὰ διακρίνουν διατάξεις καὶ ἱεροὺς κανόνες σὲ δογματικούς καὶ σὲ ἠθικούς, καὶ τοὺς μὲν νὰ καλύψουν μὲ κύρος, τοὺς δὲ ν’ ἀφήσουν ἀκάλυπτους. Ἡ μοντέρνα ἠθικὴ βλέπετε κρατᾶει μόνο τὸ «*Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους*» (Ἰω. 13,34), κι ἀφήνει τὰ ἄλλα. Naί, τὸ «*Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους*» εἶνε ἡ κορυφή, ἀλλὰ κορυφὴ χωρὶς βάσι δὲν ὑπάρχει· ὑπάρχει ἡ κορυφή, διότι ὑπάρχει ὁ λόκληρος ὄγκος βουνοῦ· καὶ ὑπάρχει τὸ «*Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους*», διότι ὑπάρχουν τὰ δόγματα. Ἄν ἀφαιρέσης τὰ δόγματα, τὸ «*Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους*» θὰ καταντήση σεξουαλικὸ ζήτημα. **Ἦχι! τὸ δόγμα ἀπὸ τὴν ἠθικὴ δὲν χωρίζεται**· εἶνε σὰν νὰ κόβης τὴ μισὴ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολή. Θὰ κρατήσουμε τὴν Ὁρθοδοξία.

Ἄς γυρίσουμε ὅμως στὸ στιγμιότυπο τῆς συναντήσεως. Ἦ καὶ **νὰ ὑπῆρχε φωτογραφικός φακὸς ν’ ἀπαθανάτιση τὴ σκηνή!** Μόλις εἶδαν τὸν Παῦλο, θὰ ἔπεσαν στὰ γόνατα, θὰ ἔκλαιγαν, θὰ φιλοῦσαν τὰ χέρια, τὰ πόδια, τὰ ἄκρα τῶν ἐνδυμάτων του. Τὸν ἔνωσαν παραπάνω ἀπὸ συγγενῆ καὶ οἰκεῖο τους. Ὁ κόσμος σήμερα δὲν μπορεῖ νὰ νιώσῃ τὴν ἀγάπη ἐκείνη τῆς πρώτης χριστιανικῆς ἐποχῆς...

Καὶ ὁ Παῦλος; Τί γράφει ὁ Λουκάς στὶς Πράξεις τῶν ἀποστόλων; Ὅταν τοὺς εἶδε, ἄντρες - γυναῖκες - παιδιὰ, νὰ κλαῖνε ἀπὸ ἀγάπη καὶ χαρὰ, «*εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ ἔλαβε θάρρος*», **εὐχαρίστησε τὸ Θεὸ καὶ πῆρε θάρρος** (Πράξ, 28,15). Μετὰ ἀπὸ τόσες δύσκολες ἡμέρες καὶ νύχτες (ἀγωνία, διωγμὸ, φυλακὴ, δίκες, ταξίδι, ναυάγιο, πείνα, δίψα, τλαιπωρία), ἀνθρώπινο ἦταν νὰ εἶχε ὑποστῆ κι αὐτὸς κάποιο κλονισμό, μιὰ στιγμιαία ἀπογοήτευσι. Καὶ τώρα, ὅταν εἶδε τοὺς Χριστιανούς, πῆρε θάρρος. Ποιός; Ὁ Παῦλος. Τί σημαίνει αὐτό, ἀγαπητοί μου;

* * *

Εἶσαι ἄνθρωπος, ἀδελφέ μου; Καὶ Παῦλος καὶ Πέτρος νὰ ἴσαι, ἐφ’ ὅσον ζῆς στὸν κόσμον αὐτόν, **ἔχεις ἀνάγκη παρηγορίας.** Ἦχι μόνο ἀπὸ τὸ Θεό, ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀνθρώπινη συμπαράστασι. Ἄλλοίμονο ἂν στὰ σπῖτια μέσα δὲν ὑπάρχουν οἱ παρήγοροι ἄγγελοι. Ἦχει ἀνάγκη ὁ ἄντρας ἀπὸ τὴ γυναῖκα, ἡ γυναῖκα ἀπὸ τὸν ἄντρα, οἱ Χριστιανοὶ ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλο. Εἶνε πολὺ διδακτικὸ καὶ παρήγορο τὸ στιγμιότυπο αὐτό.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος